

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

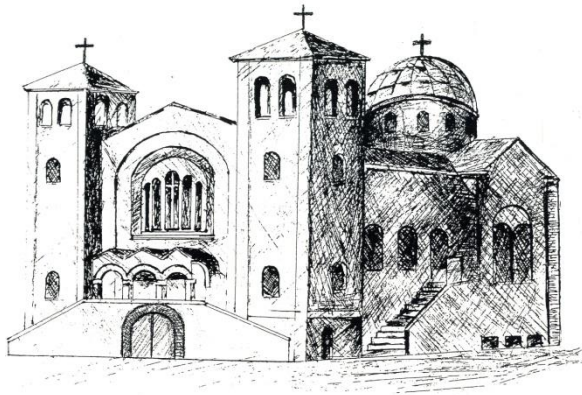
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, March 8, 2020

Sunday of Orthodoxy

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 8 Μαρτίου, 2020

Κυριακή της Ορθοδοξίας (Α΄ Νηστειών)

9 π.μ. – 12 μ.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από την Goya

Δευτέρα, 9 Μαρτίου, 2020

9:00 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 10 Μαρτίου, 2020

6:00 μ.μ. Απόδειπνο

7:00 μ.μ. Γενική Συνεδρίαση της Φιλοπτώχου

Τετάρτη, 11 Μαρτίου, 2020

4:30 μ.μ. – 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

6:00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

Παρασκευή, 13 Μαρτίου, 2020

9:00 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

4:30 μ.μ. – 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

7:30 μ.μ. Β΄ Χαιρετισμοί

Σάββατο, 14 Μαρτίου, 2020

8:30 π.μ. Σεμινάριο για τους Κατηχητές

(Αγ. Νικόλαος - Γουάϊκοφ)

Κυριακή, 15 Μαρτίου, 2020

Γρηγορίου Παλαμά (Β΄ Νηστειών)

9:00 π.μ. – 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από το Π.Τ.Ο.

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, March 8, 2020

Sunday of Orthodoxy

9:00 a.m. -12 noon Orthros, D. Liturgy

Coffee is offered by the Goya

Monday, March 9, 2020

9:00 a.m. Presanctified Liturgy

Tuesday, March 10, 2020

6:00 p.m. Great Compline

7:00 p.m. Philoptochos General Meeting

Wednesday, March 11, 2020

4:30 p.m. - 6:15 p.m. Greek School

6:00 p.m. Presanctified Liturgy

Friday, March 13, 2020

9:00 a.m. Presanctified Liturgy

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

7:30 p.m. 2nd Salutations

Saturday, March 14, 2020

8:30 a.m. Religious Educators Seminar and Workshop

(St. Nicholas – Wyckoff)

Sunday, March 15, 2020

Sunday of St. Gregory Palamas

9:00 a.m.-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy

Coffee is offered by the P.T.O.

Πρὸς Ἑβραίους 11:24-26, 32-40 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκαουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθοποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖτες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι - ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος - ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψάμενου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

The reading is from St. Paul's Letter to the Hebrews 11:24-26, 32-40

Brethren, by faith Moses, when he was grown up, refused to be called the son of Pharaoh's daughter, choosing rather to share ill-treatment with the people of God than to enjoy the fleeting pleasures of sin.

And what more shall I say? For time would fail me to tell of Gideon, Barak, Samson, Jephthah, of David and Samuel and the prophets -- who through faith conquered kingdoms, enforced justice, received promises, stopped the mouths of lions, quenched raging fire, escaped the edge of the sword, won strength out of weakness, became mighty in war, put foreign enemies to flight. Women received their dead by resurrection. Some were tortured, refusing to accept release, that they might rise again to a better life. Others suffered mocking and scourging, and even chains and imprisonment. They were stoned, they were sawn in two, they were killed with the sword; they went about in skins of sheep and goats, destitute, afflicted, ill-treated -- of whom the world was not worthy -- wandering over deserts and mountains, and in dens and caves of the earth.

And all these, though well attested by their faith, did not receive what was promised, since God had foreseen something better for us, that apart from us they should not be made perfect.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 1:44-52 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφηταὶ, εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὃντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἶδόν σε. ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

The Gospel According to John 1:43-51

At that time, Jesus decided to go to Galilee. And he found Philip and said to him, "Follow me." Now Philip was from Bethsaida, the city of Andrew and Peter. Philip found Nathanael, and he said to him, "We have found him of whom Moses in the law and also the prophets wrote, Jesus of Nazareth, the son of Joseph." Nathanael said to him, "Can anything good come out of Nazareth?" Philip said to him, "Come and see." Jesus saw Nathanael coming to him, and said of him, "Behold, an Israelite indeed, in whom is no guile!" Nathanael said to him, "How do you know me?" Jesus answered him, "Before Philip called you, when you were under the fig tree, I saw you." Nathanael answered him, "Rabbi, you are the Son of God! You are the King of Israel!" Jesus answered him, "Because I said to you, I saw you under the fig tree, do you believe? You shall see greater things than these." And he said to him, "Truly, truly, I say to you, you will see heaven opened, and the angels of God ascending and descending upon the Son of man."

Η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων **Τι είναι και πότε τελείται**

Η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων είναι μια ιδιαίτερη λειτουργία, που γίνεται μόνο κατά την πένθιμη περίοδο, δηλαδή τις καθημερινές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής οπότε δεν τελείται η λειτουργία του Ιωάννου του Χρυσοστόμου ή του Μ. Βασιλείου. Δεν τελείται δηλαδή τα Σάββατα και τις Κυριακές, ούτε τον υπόλοιπο χρόνο.

Παλαιότερα ετελείτο και κατά την Τετάρτη και Παρασκευή της εβδομάδας της Τυροφάγου και κατά τη Μεγάλη Παρασκευή, αλλά η τάξη αυτή απράκτησε. Έχουμε μαρτυρίες επίσης ότι ετελείτο, έστω και προαιρετικά («από τον θέλοντα») κατά την τοπική συνήθεια και κατά τις Τετάρτες και τις Παρασκευές του υπόλοιπου έτους και κατά την εορτή της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου). Ενωρίς όμως η τέλεσή της περιορίσθηκε μόνο στην Τεσσαρακοστή και μάλιστα αποτέλεσε το κατ' εξοχήν γνώρισμα της περιόδου αυτής.

Συνδέεται και συνδυάζεται με την ακολουθία του Εσπερινού και δεν περιλαμβάνει τίποτε άλλο παρά:

1) την προπαρασκευή των προηγιασμένων δώρων, δηλαδή τη μεταφορά του αγίου άρτου – Αμνού από την Αγία Τράπεζα (αρτοφόριο) στην Πρόθεση, την τοποθέτησή του στο δισκάριο και την ένωσή του στο άγιο ποτήριο και

2) την κοινωνία των φρικτών του Χριστού μυστηρίων.

Περιβάλλεται με λειτουργική επισημότητα και πλαισιώνεται κατά το πρότυπο της θ. λειτουργίας με προπαρασκευαστικές ευχές πριν από τη μετάληψη και ευχαριστήριες μετά από αυτήν και τη συνήθη απόλυση της θ. λειτουργίας.

Έτσι δεν είναι λειτουργία με την κυρία και ειδική έννοια του όρου αυτού, δηλαδή προσφορά θυσίας, καθόσον δεν περιέχει Αναφορά

και επομένως δεν πρόκειται για τέλεση του μυστηρίου της θείας ευχαριστίας. Είναι δηλαδή μόνο μια εσπερινή σύναξη με κύριο σκοπό τη Μετάληψη.

Vespers with Liturgy of the Presanctified Gifts

In this service, as in the Divine Liturgy, the faithful partake of the holy gifts of the Body and Blood of Christ. The Liturgy of the Presanctified differs from the Divine Liturgy in that the holy gifts are consecrated at a prior Divine Liturgy, normally the previous Sunday; hence they are called “presanctified.” The service, which is sometimes called the “presanctified liturgy,” is served during Great Lent, typically on Wednesdays and Fridays and on the feast days of saints having polyeleos or vigil rank; also on the fifth Thursday of Great Lent, when the Great Canon of St. Andrew is read.

The service is preceded by the service of typical psalms.*

The first part of the service resembles daily vespers. The opening blessing is that used at the Divine Liturgy—“Blessed is the Kingdom . . .” There is an entrance with the censer. If the occasion is a feast, the entrance is with the gospel book and there is then an epistle and gospel reading. In the second part of the service, the presanctified Gifts are brought into the holy altar in a procession resembling the great entrance at a Divine Liturgy. Because the gifts are pre-consecrated, there is no anaphora as at Divine Liturgy. Transition to a New Liturgical Day. It should be noted

that the Liturgy of the Presanctified Gifts takes place at the end of a liturgical day. Thus, if the Liturgy of the Presanctified is to be celebrated on a Wednesday, the stichera for the saint commemorated on Wednesday will be chanted, as is customary, at vespers on the eve of that day (Tuesday evening). At Lord, I Call on Wednesday evening, the stichera for the saint commemorated Thursday will be chanted. (However, when the presanctified liturgy is served on the feast of a major saint, the stichera for the saint are sung the evening before as just described, but a few stichera for the saint will still be sung at Lord, I Call on the feast, at the end of the liturgical day on which the saint is commemorated, when the Liturgy of the Presanctified Gifts is served in honor of that saint. Thus stichera for a major saint on a weekday of Great Lent, would be chanted on two successive nights.) With the reading of the evening prayer “Vouchsafe, O Lord . . .” the transition to a new liturgical day is complete. Since the prayer is not read in the course of the Liturgy of the Presanctified or at the service of Vespers with Divine Liturgy, the transition to a new liturgical day is not complete until the conclusion of those services. For this reason, the Presanctified or the Divine Liturgy is reckoned as taking place on the day that is ending and not on the one that is beginning. (Yet since the hymns sung at “Lord, I call” belong—with some exceptions—to the new liturgical day, not the day drawing to a close, from the perspective

of typicon, calendar, and rubrics, the transition to the new day is under way well before the evening prayer “Vouchsafe, O Lord.”) Thus, if one receives Holy Communion on Friday at the Liturgy of the Presanctified, and again at Divine Liturgy on Saturday morning, one has communed on two separate days, and has not violated the principle that one should commune only once on a given day. Thus during the penitential period of the fast, the reception of the holy Eucharist takes place at the very end of the day - the fast being, accordingly, as long as possible. This contrasts with Pascha, the Feast of Feasts, when the fast is as short as possible - the Divine Liturgy being celebrated immediately after Paschal Matins. In both instances, the underlying principle is: “The greater the feast, the shorter the fast.”

The Sunday of Orthodoxy

On this first Sunday of Great Lent, we celebrate the return of icons into the life of the Church. In 726, the Iconoclastic Controversy began. The iconoclasts were people who were convinced that icons did not belong in the church. They considered the icons to be heresy, because they believed that the Orthodox were worshipping the icons, and God commanded us not to worship graven images.

But Orthodoxy has always clearly taught that we worship God, and no one – and nothing – else. We *venerate* icons, because we respect and honor these people who have loved God so completely, and we also honor Christ as we see Him reflected in their life. And that is not the

only reason that it is proper to have and venerate icons. More importantly, since Christ took on human flesh, He has become visible and tangible. As a result, we can make an icon of Him, because we know how He looks. (In fact, He Himself made the first icon, the “Icon-not-made-with-hands”!) Icons help to solidify for us the incarnation of Christ.

But unfortunately, the zealous iconoclasts did not (or refused to) understand all of this. Much blood was shed as they removed and ruined icons from the churches, then persecuted and killed their Orthodox neighbors. Many Orthodox Christians hid the icons in their homes in order to protect them.

The iconoclast struggle went on for more than a century. It began to come to an end when the seventh ecumenical council met and declared once and for all that icons should be allowed in churches, and given the same veneration as is given to the Cross and the Gospel book. It finally ended on the first Sunday of Great Lent in 843, when the Empress Theodora (acting as regent for her son Michael) proclaimed that icons should be returned to their proper place in the churches, and they were! Every year since then, on the first Sunday of Great Lent, the Orthodox Church has celebrated the return of the icons to the Church. This Sunday has come to be called the “Triumph of Orthodoxy” or the “Sunday of Orthodoxy.”

It is no accident that, on this Sunday, our Epistle reading is from

St. Paul’s letter to the Hebrews 11:24-26, 32-40, where we read of the faithfulness of the patriarchs, and the pain that which they endured, in order to maintain that faithfulness. The epistle encourages all of us to fight on for what is right, as did both the patriarchs and the iconophiles. The Gospel reading, John 1:43-51, is also not accidental. It tells of when Christ first called Philip, who called Nathaniel and told him to “come and see!”

The icons in our churches and our homes are a beautiful way for us to “come and see” God and what He has done in the life of others. They simultaneously tell us stories and point us to Christ, who is alive and at work through His saints. We venerate icons because we love Him and how He has worked in the lives of those who have fought the good fight and finished the race before us. Glory to God, who is great in His saints!

Α΄ Κυριακή των Νηστειών - της Ορθοδοξίας

Η αγία αυτή ημέρα είναι ξεχωριστή, διότι παρά το κατανυκτικό κλίμα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, εορτάζει λαμπρά η Ορθοδοξία μας, η αληθινή Εκκλησία του Χριστού. Ποιούμε ανάμνηση του κορυφαίου γεγονότος της εκκλησιαστικής μας ιστορίας, της αναστηλώσεως των ιερών εικόνων, το οποίο επισυνέβη το 843 μ.Χ. στο Βυζάντιο, χάρις στην αποφασιστική συμβολή της βασιλίσσης και μετέπειτα αγίας Θεοδώρας, συζύγου του αυτοκράτορα Θεοφίλου (840 - 843 μ.Χ.). Αναφερόμαστε στη μεγάλη εικονομαχική έριδα, η οποία συντάραξε κυριολεκτικά την Εκκλησία μας για περισσότερα από εκατό χρόνια. Το

726 μ.Χ. ο αυτοκράτωρ Λέων ο Γ' ο Ίσαυρος (717 - 741 μ.Χ.) αποφάσισε να επιφέρει στο κράτος ριζικές μεταρρυθμίσεις. Μια από αυτές ήταν η απαγόρευση προσκύνησης των ιερών εικόνων, επειδή, παίρνοντας αφορμή από ορισμένα ακραία φαινόμενα εικονολατρίας, πίστευε πως η χριστιανική πίστη παρέκλινε στην ειδωλολατρία. Στην ουσία όμως εξέφραζε δικές του ανεικονικές απόψεις, οι οποίες ήταν βαθύτατα επηρεασμένες από την ανεικονική ιουδαϊκή και ισλαμική πίστη. Η αναταραχή ήταν αφάνταστη. Η αυτοκρατορία χωρίστηκε σε δύο φοβερά αντιμαχόμενες ομάδες, τους εικονομάχους και τους εικονολάτρες. Οι διώξεις φοβερές. Μεγάλες πατερικές μορφές ανάλαβαν να υπερασπίσουν την ορθόδοξη πίστη. Στα 787 μ.Χ. συγκλήθηκε η Ζ' Οικουμενική Σύνοδος, η οποία διατύπωσε με ακρίβεια την οφειλόμενη τιμή στις ιερές εικόνες. Σε αυτή επίσης διευκρινίστηκαν και άλλα δυσνόητα σημεία της χριστιανικής πίστεως, έτσι ώστε να έχουμε πλήρη αποκρυστάλλωση του ορθοδόξου δόγματος και να ομιλούμε για θρίαμβο της Ορθοδοξίας μας. Η εικόνα στην Ορθοδοξία μας δεν αποτελεί αντικείμενο λατρείας, αλλά λειτουργεί αποκλειστικά ως μέσον τιμής του εικονιζόμενου προσώπου. Ακόμα και ο Χριστός μπορεί να εικονισθεί, διότι έγινε άνθρωπος. Μάλιστα όποιος αρνείται τον εικονισμό του Χριστού αρνείται ουσιαστικά την ανθρώπινη φύση Του! Οι μεγάλοι Πατέρες και διδάσκαλοι της Εκκλησίας μας, που αναδείχθηκαν μέσα από τη λαίλαπα της εικονομαχίας, διατύπωσαν το ορθόδοξο δόγμα με προσοχή και ευλάβεια. Η προσκύνηση της ιερής εικόνας του Χριστού και των άλλων ιερών προσώπων του Χριστιανισμού δεν είναι ειδωλολατρία, όπως κατηγορούνταν από τους εικονομάχους, διότι η τιμή δεν απευθύνεται

στην ύλη, αλλά στο εικονιζόμενο πρόσωπο, καθότι «η της εικόνας τιμή επί το πρωτότυπον διαβαίνει» (Μ.Βασίλειος Ρ . Γ . 32,149) και «Προσκυνούμεν δε ταις εικόσιν ου τη ύλη προσφέροντες την προσκύνησιν, αλλά δι'αυτών τοις εν αυταίς εικονιζομένοις» (Ι. Δαμασκ. Ρ . Γ .94 1356). Η ευλογία και η χάρη που λαμβάνει ο πιστός από την προσκύνηση των ιερών εικόνων δίνεται από το ζωντανό ιερό πρόσωπο και όχι από την ύλη της εικόνας. Η εικόνα έχει τεράστια ποιμαντική χρησιμότητα. Μια εικόνα, σύμφωνα με γλωσσική έκφραση, αξίζει περισσότερο από χίλιες λέξεις. Αυτό σημαίνει ότι μέσω της εκκλησιαστικής εικονογραφίας οι πιστοί βοηθούνται να αναχθούν στις υψηλές πνευματικές θεωρίες και στο θείον. Βεβαίως η ηρεμία δεν αποκαταστάθηκε, διότι εξακολουθούσαν να βασιλεύουν εικονομάχοι αυτοκράτορες. Στα 843 η ευσεβής αυτοκράτειρα Θεοδώρα, επίτροπος του ανήλικου γιου της Μιχαήλ του Γ', έθεσε τέρμα στην εικονομαχική έριδα και συνετέλεσε στο θρίαμβο της Ορθοδοξίας. Οι Πατέρες όρισαν να εορτάζεται ο θρίαμβος του ορθοδόξου δόγματος την πρώτη Κυριακή των Νηστειών για να δείξει στους πιστούς πως ο πνευματικός μας αγώνας θα πρέπει να συνδυάζεται με την ορθή πίστη για να είναι πραγματικά αποτελεσματικός. Νηστεία και ασκητική ζωή έχουν και άλλες αιρέσεις ή θρησκείες, και μάλιστα με πολύ αυστηρότερους κανόνες άσκησης. Όμως αυτό δε σημαίνει ότι μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να σωθούν και να ενωθούν με το Θεό. Η σωτηρία είναι συνώνυμη με την αλήθεια, αντίθετα η πλάνη και το ψεύδος οδηγούν σε αδιέξοδα και εν τέλει στην απώλεια.

**PHILOPTOCHOS SOCIETY OF FAIRVIEW
101 ANDERSON AVENUE, FAIRVIEW, N.J. 07022**

Αγαπητά Μέλη & Φίλες της Φιλοπτώχου,
σας προσκαλούμε στη Γενική Συνεδρίαση
την **Τρίτη 10 Μαρτίου, 2020 στις 7:00 μ.μ.**
το ίδιο βράδυ **στις 8:00 μ.μ.** θα είναι μαζί μας

η Δερματολόγος **Δρ. Μαργαρίτα Λόλη**
η οποία θα μας μιλήσει για το θέμα
«Καρκίνος του δέρματος».

θα προσφερθούν γλυκίσματα και καφές.

Dear Members & Friends of the Philoptochos,
we invite you to our General Meeting on
Tuesday, March 10, 2020 at 7:00 p.m.
that evening **at 8:00 p.m.**

Dr. Margarita Lolis, Dermatologist
will be with us to talk about
“Skin Cancer”.

Coffee & Sweets will be offered.

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH

GOYA PRESENTS

TSOUREKI SALE

PRE-ORDER NOW

(deadline ~ April 3)

PICK UP DATES: 4/11 4/12 4/17

any questions call Evelyn Tsugranis 201-658-1801

NAME _____

PHONE NUMBER _____

NUMBER X \$10 : _____

DONATION : _____

TOTAL ENCLOSED : _____

Tell us which day you will pick up 4/11 4/12 4/17

please circle

make checks payable to Ascension GOYA

101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2020 ISSUE 3,2

SUNDAY, March 8, 2020
Sunday of Orthodoxy

KYPIAKH, 8 Μαρτίου, 2020
Της Ορθοδοξίας

SAVE THE DATE

Greek Independence Day Parade
Sunday, March 29, 2020

Catechism's Annual Easter Retreat
Sunday, April 5, 2020

Philoptochos Membership Dinner
Thursday, April 30, 2020

